

NOT

Ärende: **Not om plenarmötet den 24–25 juni i Bryssel¹**

---

1. Ordförandens rapport från mötet med Europeiska rådet i Sevilla

1. Ordföranden redogjorde kort för huvuddragen i den rapport han avgett inför Europeiska rådet i Sevilla. Dessa omfattar lanseringen av konventet, de framsteg som hittills gjorts samt de preliminära slutsatser som kan dras av arbetet hittills. När det gäller den sistnämnda punkten hade ordföranden rapporterat att det råder allmän enighet om att det inte skall ske någon ny överföring av befogenheter till gemenskapen (med undantag för de gränsöverskridande aspekterna av rättsliga och inrikes frågor), att det bör finna en starkare kontroll av att subsidiariteten beaktas, att såväl unionens/gemenskapens instrument som dess språk behöver förenklas, att man måste beakta den intensifierade verksamheten på tre specifika områden (yttre förbindelser, rättsliga och inrikes frågor och eventuellt ekonomiska och finansiella frågor) och att den demokratiska legitimiteten bör göras tydligare. En skriftlig kopia av ordförandens rapport distribuerades sedan till konventsledamöterna. Ordföranden sade att hans rapport hade fått ett varmt mottagande av stats- och regeringscheferna, som uttryckt brett stöd för målet med förenkling och hade betonat nödvändigheten av att konventet följer den uppgjorda tidsplanen.

---

¹ Det fullständiga referatet från plenarmötet återfinns på webbplatsen:
<http://european-convention.eu.int>

2. I ett svar på två inlägg från konventsledamöter höll ordföranden med om att den demokratiska legitimiteten inom unionen har två källor, Europaparlamentet och de nationella parlamenten. Han bekräftade också att hans rapport till mötet i Sevilla utgjorde hans egen bedömning i egenskap av ordförande, inte nödvändigtvis en uppfattning som delas av samtliga konventsledamöter.

II Öppnande av mötet om det civila samhället

3. Det möte som ägnades det civila samhället öppnades av vice ordförande Luc Dehaene i egenskap av mötesordförande. Han underströk den betydelse som konventet fäster vid det civila samhällets åsikter. Plenarmötet utgör varken början eller slutet på den samrådsprocess som skall fortsätta under hela konventsperioden. Han framhävde de fyra byggstenarna i denna process. För det första gör forumet det möjligt för icke-statliga organisationer att lämna skriftliga bidrag till konventet och en sammanfattning av de bidrag som hittills kommit in hade delats ut till konventsledamöterna (CONV 112/02). För det andra är de debatter som ordnas på nationell nivå en väsentlig beståndsdel av denna process; skriftliga rapporter om dessa debatter har mottagits och distribuerats. Det är viktigt att man fortsätter med detta. För det tredje har åtta kontaktgrupper inrättats för att möjliggöra ett utbyte av åsikter med särskilda sektorer inom det civila samhället. De har också gjort det möjligt att utse representanter som skall tala på de enskilda sektorernas vägnar vid plenarmötet. Kontaktgrupperna utgör ett komplement till de informationsmöten som organiseras av Ekonomiska och sociala kommittén för det civila samhället. Slutligen utgör själva mötet en möjlighet för konventet som helhet att höra det civila samhällets åsikter.

Kontaktgruppen för den sociala sektorn

4. Gruppens ordförande (Klaus Hänsch) sade att kontaktgruppens möte med organisationer från den sociala sektorn hade framhåvt ett antal viktiga punkter. I synnerhet att det kommit många uppmaningar om att införliva stadgan om de grundläggande rättigheterna i fördraget, förväntan att konventet skulle utarbeta ett utkast till fördrag med konstitutionell karaktär, en kraftigt tonvikt vid behovet av att göra bredare sociala frågor och sysselsättningsfrågor till mer centrala mål för EU, införande av den öppna samordningsmetoden i fördraget och en formalisering i fördraget av dialogen med det civila samhället. Man har också efterfrågat starkare stöd för tjänster i allmänhetens intresse.

5. Följande fem företrädare uttalade sig på denna sektors vägnar,

Giampiero ALHADEFF, som företrädare för den sociala plattformen,
Marie-Françoise WILKINSON, också som företrädare för den sociala plattformen,
Diana SUTTON, också som företrädare för den sociala plattformen,
Mary McPHAIL, som företrädare för European Women's Lobby,
Anne DAVID, som företrädare för Conférence Européenne Permanente des Coopératives,
Mutualités, Associations et Fondations.

Följande frågor togs upp.

6. Det ansågs viktigt att konventet är en helt öppen process. Det begärdes en rättslig grund i fördraget för dialogen med det civila samhället, även om det klargjordes att detta inte på något sätt undergräver den normala demokratiska processen utan snarare berikar den, eftersom det civila samhället har en potential för att bidra avsevärt till unionens utveckling.
7. Det gavs uttryck för oro för att den europeiska sociala modellen håller på att avvecklas. Europas medborgare eftersträvar trygghet i ordets vidaste bemärkelse. Hela Europas inre politik bör tjäna den sociala utvecklingen. Det föreslogs att den öppna samordningsmetoden skulle införas i fördraget, men det underströks att processens öppna natur även innebär fullständigt samråd med icke-statliga organisationer, arbetsmarknadens parter och regionala/lokala myndigheter. Det begärdes att en särskild förpliktelse att bekämpa fattigdomen skulle införas i fördraget.
8. Det förekom uppmaningar att utvidga tillämpningsområdet för stadgan om de grundläggande rättigheterna och för att införliva den med fördraget. Det föreslogs att gemenskapen skulle ansluta sig till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Betydelsen av att säkerställa frihet från diskriminering för Europas samtliga medborgare underströks.
9. Utvecklingen hittills när det gäller att få till stånd jämställdhet mellan män och kvinnor beskrevs som ostadig. Jämställdhet bör bli ett uttryckligt mål för unionen och en ny avdelning om jämställdhet bör införas i fördraget. Deltagande och representation inom institutionerna bör ske på grundval av jämställdheten.

10. Den viktiga roll som spelas av offentliga bolag som drivs utan vinstsyfte inom unionen underströks. I fördraget bör det finnas mer uttryckligt erkännande av den roll som spelas av tjänster i allmänhetens intresse och ett undantag från konkurrensreglerna när det gäller dessa.
11. Observatörerna, som företrädde arbetsmarknadens parter, uppmanades sedan att ta till orda.

Georges JACOBS, som företrädde UNICE, välkomnade initiativet att hålla ett möte om det civila samhället. Han uppmanade konventet att ompröva och förtydliga processen för samråd med de viktigaste berörda parterna. UNICE är för ett fördrag av konstitutionell karaktär och stöder en utveckling mot större öppenhet, förespråkar bibehållande av gemenskapsmetoden, en enda juridisk person och utvidgad användning av KMO. UNICE önskar inte någon kompetenskatalog.

12. Emilio GABAGLIO, som företrädde ETUC, uppmanade konventet att bevara jämvikten mellan ekonomisk och social politik. Lissabonprocessen är viktig och ytterligare politisk samordning bör uppmuntras. Det europeiska medborgarskapet bör förstärkas. Samrådet med arbetsmarknadens parter bör formaliseras. Dessutom måste unionen förstärka sin roll globalt för att stödja en rättvisare globalisering.
13. Joao CRAVINHO, som företrädde CEEP, understödde önskemålen om att man i fördraget skall ge ett erkännande åt tjänster i allmänhetens intresse, med hänsyn till deras betydelse inom den europeiska ekonomin. Specifikt offentliga utgifter bör anses överensstämma med konkurrensbestämmelserna. Dialogen mellan arbetsmarknadens parter bör utvecklas ytterligare och den öppna samordningsmetoden bör stödjas.
14. Som svar på dessa inlägg uttryckte ett antal konventsledamöter stöd för önskemålet om starkare betoning av dialogen mellan arbetsmarknadens parter, bevarande av den europeiska sociala modellen och ett införlivande av stadgan om de grundläggande rättigheterna i fördraget. Det ställdes dock en fråga om de praktiska konsekvenserna av att införliva stadgan om de grundläggande rättigheterna med fördraget och en ledamot uttryckte tvivel om i vilken omfattning de organisationer som haft ordet var representativa; deras finansieringskällor är relevanta för detta sammanhang och bör deklarerars.

Kontaktgruppen för miljön

15. Gruppens ordförande Giorgios KATIFORIS hänvisade till miljöfrågornas betydelse som hade understrukits av kontaktgruppen; detta återspeglar en växande insikt om att naturresurserna inte finns tillgängliga i obegränsad omfattning. Följande tre företrädare tog till orda på denna sektors vägnar, nämligen

Ralph HALLO, som företrädare för Europeiska miljöbyrån,

Sharon SPOONER, som företrädare för European AgriCultural Convention,

Sophie DE JONCKHEERE, som företrädare för European Landowners Organisation.

16. Det betonades att miljöskyddet bör vara en av unionens viktigaste prioriteringar. Det befintliga fördraget utgör en säker grund för miljöpolitiken och bör inte ändras. Men följande frågor bör behandlas: Införande i fördraget av en artikel om dialogen med det civila samhället, större öppenhet i rådets arbete, införande av miljö rättigheter i stadgan, utvidgande av KMO och medbeslutandeförfarandet, ersättning av Euratomfördraget, samt införande av en fördragsbestämmelse om djurens välbefinnande.
17. Den gemensamma jordbruks- och landsbygdspolitik (CARP) bör reformeras. Beslutsfattandet bör göras öppnare och tydligt redovisas för medborgarna. Den gemensamma jordbrukspolitik är alldeles för komplicerad. En ny jordbruks- och landsbygdspolitik bör fastställas på grundval av medbeslutandeförfarandet och berörda parter bör involveras. Grunden för jordbruks- och landsbygdspolitik bör utvidgas och omfatta sådana frågor som tillgång till sund föda och rent vatten, och bör grundas på principerna om hållbar utveckling. Utvecklingsländer bör få större tillträde till jordbruksmarknader.
18. Dessutom ansågs det nödvändigt med politiska riktlinjer som överbryggat klyftan mellan städernas och landsbygdens intressen. Rätten att besitta egendom och mark bör införas i stadgan och denna bör införlivas med fördraget. Medbeslutandet bör utvidgas och subsidiariteten förstärkas och det bör inrättas ett organ för att övervaka den.
19. Som svar på detta uttalade en konventsledamot sitt stöd för önskemålet om en mer fullständigt integrerad jordbruks- och landsbygdspolitik. Det noterades även att miljöpolitiken nästan alltid är en gränsöverskridande fråga.

De observatörer som företräder Ekonomiska och sociala kommittén (ESK) inbjöds därefter att yttra sig.

20. Göke Daniel FRERICHS pekade på behovet av att sammansättningen av ESK, som ett representativt organ, klart omdefinieras och att kriterierna klargörs. ESK och Regionkommittén har kompletterande roller och bör arbeta effektivt tillsammans.
21. Roger BRIESCH underströk ESK:s viktiga roll. ESK är inte en del av det civila samhället utan har uppnått full legitimitet därför att dess ledamöter fått sitt uppdrag av organisationer i medlemsstaterna. ESK vill ha ett konstitutionellt fördrag som innefattar målet med full sysselsättning, jämställdhet, erkännande av den särskilda roll som tjänster av allmänt intresse spelar samt en utökad användning av omröstning med kvalificerad majoritet (KMO).
22. Anne-Maria SIGMUND betonade vikten av social sammanhållning, vilken bör införlivas i fördraget, samt kulturens betydelse som grund för social verksamhet. Större vikt bör läggas vid att utveckla den sociala dialogen, även om ett fullständigt deltagande i denna bör begränsas till fullt representativa organisationer. Dialogen bör omfatta subsidiaritetsfrågan.

Universitets- och tankesmedjesektorn samt medborgar- och institutionssektorn

23. Dessa sektorer leddes av Giuliano AMATO respektive Jean-Luc DEHAENE. Den första sektorn företrädde av följande personer:

- Jean-Victor LOUIS (AGORA samt Europeiska universitetsinstitutet i Florens)
- Florence DELOCHE-GAUDEZ (SCIENCES PO, Paris)

För tankesmedjorna:

- Kirsty HUGHES (Centre for European Policy Studies/European Policy Institutes Network CEPS/EPIN)
- Stanley CROSSICK (European Policy Centre – EPC)

För Europarörelsen/ungdomsrörelsen:

- Pascale JOANNIN (Robert Schuman-stiftelsen)

För vetenskaplig forskning:

- Antonio RODOTA (European Intergovernmental Research Organisations IROFORUM samt Europeiska rådgivande forskningskommittén)

För kvinnornas akademiska rörelser:

- Teresa FREIXES (Women Citizens of Europe Network)

För kandidatländerna:

- Karoly LORANT (Institute for Economic Analysis and Informatics, Ungern – ECOSTAT).

24. Den andra sektorn företrädde av följande personer:

- Fernand HERMAN (Federalist Voice)
- Alison WESTON (Jeunes Européens Fédéraliste)
- Charlotte ROFFIAEN (Active Citizenship Network – Forum de la Société civile)
- Maria Miguel SIERRA (European Network Against Racism)
- Pawel KRZECZUNOWICZ (Polens NGO-kontor i Bryssel).

25. Redogörelserna från dessa båda sektorer sammanföll till stora delar, eftersom båda ägnar sig åt frågor som ligger nära konventets arbete och rör institutionerna, Europas framtid och participatorisk demokrati.

26. Talarna betonade vikten av konventets arbetsmetoder, särskilt uppdelningen i arbetsgrupper, och framhöll den tidspress om konventet arbetar under. Det ställdes frågor om metoder och frister, och det lades fram förslag på dessa områden.

27. Det stora flertalet talare stödde konventets sökande efter djärva lösningar och var eniga om att det är nödvändigt att utarbeta ett konstitutionellt fördrag eller en konstitutionell stadga, som är enkelt och tydligt skrivna. Vid ett flertal tillfällen föreslogs det att man skall anordna en eller flera folkomröstningar för att godkänna den grundläggande text som utarbetats av konventet.

28. Universiteten och tankesmedjorna erbjöd konventet sina tjänster och erinrade om att de är disponibla för eventuella specifika uppgifter och forskningsuppgifter som kan bli aktuella. Olika sidor framhöll sektorns betydelsefulla roll vid utbildningen av unga människor som är en mobiliserande och framåt drivande kraft för Europa.

29. Det har föreslagits olika varianter för den institutionella strukturen, bl.a. att majoritetsomröstning och medbeslutandeförfarandet skall användas allmänt, att kommissionens ordförande skall väljas av Europaparlamentet, att ett – reformerat – råds debatter skall vara offentliga då rådet agerar i sin egenskap av lagstiftare, att kommissionens verkställande roll skall stärkas och att tillämpningen av subsidiaritetsprincipen skall kontrolleras.
30. Eftersom det den närmaste tiden kommer att krävas mer handling än lagstiftning, syftade inläggen i sin helhet till att stärka unionens politiska karaktär, dess handlingsförmåga i fråga om utrikespolitik och försvar samt dess beslutsförmåga i de politiska frågor som svarar mot de europeiska medborgarnas förväntningar.
31. Ett flertal inlägg handlade om försvarsfrågor och främjande av en i högre grad participatorisk demokrati, liksom införlivande i fördraget av principen om en regelbunden dialog med det civila samhället, vilken bör ta sig konkreta uttryck i form av ett samråd med berörda representativa organisationer i ett tidigt skede av utarbetandet av unionens lagstiftning.
32. Diverse nätverk för kvinnor och ungdomar framförde liknande synpunkter på den institutionella strukturen.
33. Under den följande debatten framkom det att det finns ett brett stöd för det arbete som utförs av organisationerna i dessa sektorer och deras roll betonades, medan vissa talare ansåg att de organisationer som gjorde inlägg inte var tillräckligt representativa för åsikterna ute i Europa och påpekade att vissa av dem får ekonomiskt stöd av institutionerna.
34. Jacob Söderman, Europeiska ombudsmannen, yttrade sig i detta sammanhang och meddelade att sedan han tillträdde sin tjänst (för nästan sju år sedan) har medborgarna tillsänt honom 10 000 inlagor om fall av undermålig administration från gemenskapsinstitutionernas sida. Han betonade att betydande framsteg har gjorts på vägen mot att det europeiska medborgarskapet i dag är verklighet. I synnerhet har allmänhetens tillgång till handlingar reglerats i lagstiftning, och stadgan har antagits. Europaparlamentet antog dessutom en kodex för god förvaltningssed i september 2001. Medborgarna vet emellertid fortfarande inte hur de skall göra för att tillvarata sina rättigheter. Detta beror på att fördraget inte har mycket att säga

i detta avseende. Ombudsmannen föreslog att fördraget skall innehålla ett kapitel om medborgarnas rättsmedel (vid domstol och utanför domstol), när deras rättigheter (ingripet de grundläggande rättigheterna) inte respekteras. Ett sådant kapitel skulle även innehålla bestämmelser om deras möjligheter att besvära sig vid nationella domstolar, EG-domstolens konstitutionella roll, rätten att göra framställningar till Europaparlamentet samt rätten att vända sig till nationella ombudsmän och Europeiska ombudsmannen. Han föreslog att den senare skall kunna vända sig till EG-domstolen om han anser att en grundläggande rättighet har kränkts.

* * *

Mötet den 25 juni öppnades av ordföranden Valéry Giscard d'Estaing, som därefter överlät ordförandeskapet till Jean-Luc Dehaene.

Sektorn för regioner och lokala myndigheter

35. Denna sektor leddes av Ana PALACIO.

De första talarna var observatörer från Regionkommittén, närmare bestämt:

Eduardo ZAPLANA, vice ordförande för Regionkommittén, president för regionen Valencia,
Jos CHABERT, f.d. ordförande för Regionkommittén,
Patrick DEWAELE, ministerpresident för regionen Flandern,
Manfred DAMMEYER, parlamentsledamot i delstaten Nordrhein-Westfalen,
Claude du GRANRUT, regional rådgivare för Picardie,
Claudio MARTINI, president för regionen Toscana.

36. Följande personer utsågs därefter till talare:

- Heinrich HOFFSCHULTE, förste vice ordförande för Europeiska samarbetsorganisationen för kommunala och regionala myndigheter,
- Anders GUSTAV, utskottsmedlem, Konferensen för de perifera och marina regionerna,
- Lambert VAN NISTELROOIJ, vice ordförande för Europas regionförsamling,
- Eva-Riitta SIITONEN, ordförande för EUROCITES
- Jens GABBE, generalsekreterare för församlingen för Europas gränsregioner,
- Manfred DÖRLER, ordförande för Voralbergs parlament, för konferensen för regionala lagstiftande församlingar (CALRE).

37. I sin egenskap av företrädare för organisationer framhöll observatörerna de lokala och regionala enheternas särskilda karaktär – dessa är ju medborgarnas valda företrädare – och begärde att man skall respektera deras kompetensområden och deras uppdrag, vilket till stor del består i att genomföra unionens lagstiftning. Det betonades för övrigt att Europa styrs på fyra nivåer, nämligen lokal, regional, nationell och europeisk nivå.
38. Observatörerna menade att Regionkommittén bör bli en unionsinstitution med rätt att vända sig till EG-domstolen. De önskade att de områden där det är obligatoriskt att höra Regionkommittén skall utvidgas samt att dess yttranden skall tillmätas större betydelse genom att institutionerna blir tvungna att motivera sig om de är oense med dem.
39. Det stora flertalet talare från denna sektor betonade att det är nödvändigt att stärka unionens institutioner, begärde att det skall utarbetas ett konstitutionellt fördrag och förordade politik med betydande territoriell verkan, inbegripet gränsöverskridande politik, som inte behöver föras tillbaka på nationell nivå.
40. Man begärde även att unionen i sin lagstiftning skall frångå en alltför detaljerad karaktär samt att det i ett tidigt skede av lagstiftningens utarbetande skall upprättas ett nära samarbete med lokala och kommunala myndigheter, vilka ofta är de som skall genomföra lagstiftningen. Samtliga förespråkade en strikt kontroll av subsidiaritetsprincipen, som i första hand bör betraktas som en princip om närhet till medborgaren. Det föreslogs i detta sammanhang att man i fördraget skall infoga en "konnexitetsprincip", enligt vilken lagstiftaren bör bära de ekonomiska följderna av sina beslut eller, när det åligger de lokala och kommunala myndigheterna att tillämpa besluten, ge dessa medel för att göra detta.
41. Ett visst antal företrädare för de regioner som har lagstiftande befogenheter begärde rätten att enskilt få vända sig till EG-domstolen, förstärkt närvaro av de regionala ministrarna i rådet (artikel 203 i EG-fördraget) samt deltagande av deras regionalförsamlingar i COSAC. Slutligen begärde flera att ett konventsmöte skall ägnas åt de regionala och lokala myndigheternas roll.

Sektorn för de mänskliga rättigheterna

42. Denna sektor, som leds av António VITORINO, har utsett följande företrädare:
- Dick OOSTING (Amnesty International)
  - Laëtitia SEDOU (Organisation Mondiale Contre la Torture)
  - Sophie SPILIOTOPOULOS (Association des Femmes de l'Europe méridionale och EWLA).
43. Det framgår av rapporterna bl.a. att det för skyddet av de mänskliga rättigheterna inte räcker med goda texter (till exempel stadgan eller Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna) utan institutionerna måste fungera väl (större öppenhet, bland annat beträffande inrikes frågor och "accountability"), effektiv kontroll från parlamentens sida (nationella parlament och Europaparlamentet) och ombudsmannen, respekt för jämställdhetsprincipen och ett ökat deltagande från det civila samhällets sida. Vissa har också framhållit att unionen bör sätta de mänskliga rättigheterna i centrum och att de skall ingå i alla politikområden. Det har framförts förslag om att ersätta orden "droits de l'homme" med "droits de la personne".
44. Unionens respekt för de mänskliga rättigheterna när det gäller rättsliga och inrikes frågor har betonats. Kritik har framförts om att unionens verksamhet på detta område inte skulle vara tillräckligt öppen och att domstolens kontroll inte är fullständig.
45. Företrädarna för denna sektor har allmänt föreslagit att stadgan om de grundläggande rättigheterna skall ingå i det nya fördraget (i synnerhet dess ingress). Vissa har föreslagit en översyn av stadgans bestämmelser, särskilt de som medför ett sämre skydd än de i gemenskapsrätten, medan andra ansåg att det under nuvarande förhållanden är lämpligare att inte på nytt ta upp diskussionen om samtliga bestämmelser i stadgan utan att begränsa sig till anpassningar av teknisk natur.
46. Det framhölls dessutom att införlivandet av stadgan inte skulle ses som ett alternativ till unionens anslutning till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Fördelarna med en sådan anslutning har framhållits. Att uttryckligen erkänna unionen som en juridisk person har nämnts i detta sammanhang. Det har även framförts att medlemsstaterna, som en följd av stadgans införlivande med fördraget, borde respektera dess bestämmelser när de tillämpar gemenskapsrätten.

47. Jakob Söderman, Europeiska ombudsmannen, meddelade att han har tagit till uppgift att sedan stadgan antogs uppmuntra institutionerna att tillämpa den. I synnerhet beträffande följande frågor: yttrandefrihet för unionens tjänstemän, rätt till föräldraledighet, icke-diskriminering på grund av ålder vid anställning, indirekt icke-diskriminering beträffande kvinnor, utsändande av nationella tjänstemän och rätten till god förvaltning inom institutionerna.

Utvecklingssektorn

48. Denna sektor, som leds av Henning CHRISTOPHERSEN, har utsett följande företrädare:
- Simon STOCKER (Eurostep)
  - Claire GODIN (Equilibres et Populations)
  - Meral GEZGIN ERIS (Economic Development Foundation).
49. Det har lagts fram förslag om att en rättslig grund som möjliggör en förstärkt åtgärd bör införas i fördraget och att unionens inrikes- och utrikespolitik beträffande utveckling skall knytas närmare varandra. Principerna om hållbar utveckling och tillräckligt socialt skydd bör skrivas in i fördraget.
50. Utrotning av fattigdomen bör dessutom ingå i unionens utrikespolitik. Det har påpekats att 20 % av jordens befolkning äger 86 % av världens tillgångar, medan 20 % i de fattigaste länderna endast äger 1,4 %.
51. Befogenheterna beträffande utveckling och bistånd omfattas för närvarande av kompletterande befogenheter. Det har framhållits att en tydligare definition av medlemsstaternas och unionens befogenheter skulle göra unionens utvecklings- och biståndspolitik starkare och att mer insyn i institutioner är nödvändig.
52. Jämställdhetsprincipen bör garanteras i utvecklingsprogrammen (i detta avseende skulle man kunna utarbeta en praktisk handledning om hur man integrerar jämställdhetsprincipen i utvecklingspolitiken).
53. Det har ansetts väsentligt att öka antalet utbildningsprogram i tredje världen. Det har

dessutom framhållits att EU-baserade företag bör förbjudas att utnyttja barnarbete i utvecklingsländerna.

Kultursektorn

54. Denna sektor, som leds av Aloiz PETERLE, har utsett följande företrädare:
- För kultursamarbete, konst och kulturarv och utbildning: Otto von der GABLENTZ (Europa Nostra) och Frédérique CHABAUD (Forum Européen pour les Arts et le Patrimoine)
  - För kyrkor, religioner och trosuppfattningar: Keith JENKINS (Conférence des Églises européennes)
  - För språk och minoriteter: Bojan BREZIGAR (Bureau européen pour les langues moins répandues).
55. Förslag har lagts fram om att fördraget skall innehålla de grundläggande värden som utgör grunden för våra samhällen med hänvisningar till bland annat: mänsklig värdighet, främjande av fred och försoning, frihet och rättvisa, solidaritet och hållbar utveckling, tolerans, demokrati, de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen, respekt för minoriteter samt den kulturella mångfalden. Unionen bör för övrigt förstärka sina befogenheter och medel när det gäller förhindrande av konflikter i världen och fredlig konfliktlösning.
56. Försvaret av de grundläggande värdena, den mänskliga värdigheten och den kulturella mångfalden ligger till grund för den europeiska integrationen. Det har framförts att medborgarnas Europa inte kan byggas utan ansvar för kultur och utbildning. För att utvidgningen skall bli en framgång bör medborgarna i kandidatländerna känna att de tillhör unionen och detta sker genom kulturen.
57. Det har lagts fram förslag om en ändring av artikel 151 i EG-fördraget genom att där föreskriva kvalificerad majoritet i stället för enhällighet som nu och att slå samman artiklarna 149 och 150 i EG-fördraget.
58. Det har dessutom även framförts önskemål om att principen om kulturell mångfald skall nämnas uttryckligen i fördraget och att den nationella offentliga kulturpolitiken skall betraktas

som en del av tjänsterna i allmänhetens intresse. I artikel 87 i EG-fördraget (statligt stöd) och artikel 133 i EG-fördraget (gemensam handelspolitik) bör det specifika i kultur och utbildning beaktas. Dessa senare måste rimligen ses ur ett kommersiellt och konkurrensmässigt perspektiv.

59. Det föreslogs även att protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som fogas till Amsterdamfördraget, skall införlivas med fördragstexten, i den mån som behovet av mångfald i information och medier bör ingå däri – på samma sätt som kulturell mångfald – bland unionens gemensamma grundläggande värderingar.
60. Vice ordförande Jean-Luc Dehaene avslutade diskussionerna med att framhålla att dessa har utgjort en viktig milstolpe med ett bestående värde. Han påpekade att dialogen med det civila samhället kommer att fortsätta och att forumets webbplats kommer att vara kvar och stå öppen för bidrag som det civila samhället eventuellt vill lämna till konventets arbete. Han framhöll dessutom vikten av debatter på nationell nivå. Han uttalade sig slutligen på presidiets vägnar och meddelade att det kommer att ta ytterligare initiativ för att fortsätta den dialog som förs med det civila samhället och som han anser mycket berikande framför allt för konventet.
61. Ordföranden avslutade mötet med att betona att denna debatt varit mycket betydelsefull och gratulerade samtliga deltagare. Han lämnade därefter vissa upplysningar om anordnandet av ungdomskonventet. Han framhöll att ungdomskonventet är viktigt för ett Europa som är inriktat på framtiden i en värld som aldrig upphör att förändras.

Talarlista i turordning

Plenarmötet den 24–25 juni 2002

TALARLISTA

Måndagen den 24 juni 2002

Ordförande Valéry GISCARD D'ESTAING

Johannes VOGGENHUBER, Elio DI RUPO

Ordförande Jean-Luc DEHAENE

Klaus HÄNSCH, Europaparlamentet

Giampiero ALHADEFF, Social Platform

Marie-Françoise WILKINSON, Social Platform

Diana SUTTON, Social Platform

Mary Mc PHAIL, European Women's Lobby

Anne DAVID, Conférence Europ. des Coopératives, Mutualités, Associations et Fondations

Georges JACOBS (UNICE)

Emilio GABAGLIO (ESK)

Joao CRAVINHO (CEEP)

Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)

Anne Van LANCKER – Europaparlamentet

Alain BARRAU – Frankrike (Parlamentet)

Ernani LOPES – Portugal (Regeringen)

Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet

* suppleant Luís MARINHO

Hannes FARNLEITNER – Österrike (Regeringen)

Pervenche BERES – Europaparlamentet

Blå kort: Barnier, Bruton, Heathcoat-Amory, Fayot, Spini)

Jan FIGEL – Republiken Slovakien (Regeringen)

Giorgos KATIFORIS – Grekland (Regeringen)

Ralph HALLO (European Environmental Bureau)

Sharon SPOONER (European AgriCulture Convention)

Sophie DE JONCKHEERE (European Landowners Organisation)

Michael FRENDON – Malta (Parlamentet)

Blå kort: Basile, Voggenhuber

Göke FRERICHS

Roger BRIESCH

Anne-Marie SIGMUND

Blått kort : Maij-Waggen

Giuliano Amato, vice ordförande

Jean-Victor LOUIS de AGORA och Institut universitaire européen de Florence

Florence DELOCHE-GAUDEZ från SCIENCES PO, Paris

Kirsty HUGHES från "Center for European Policy Studies" CEPS/EPIN

Stanley CROSSICK från European Policy Centre – EPC

Pascale JOANNIN från Fondation Robert Schuman

Antonio RODOTA från European Intergovernmental Research Organisations EIROFORUM

Teresa FREIXES från Women Citizens of Europe Network

Karoly LORANT från "Institute for Economic Analysis and Informatics, Ungern – ECOSTAT

Michel ATTALIDES – Cypern (Regeringen)
 Andrew DUFF – Europaparlamentet
 Danuta HÜBNER – Polen (Regeringen)
 Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
 Peter SERRACINO INGLOTT – Malta (Regeringen)
Blå kort: Duhamel, Carnero-Gonzalez, Spini, Kirkhope, ordförande Giscard d'Estaing)
 Inese BIRZNIECE – Lettland (Parlamentet)
 Jean-Luc DEHAENE – vice ordförande
 Fernand HERMAN (Federalist Voice)
 Alison WESTON (Jeunes Européens Fédéraliste)
 Charlotte ROFFIAEN (Active Citizenship Network – Forum de la Société civile)
 Pawel KRZECZUNOWICZ (Polish NGO Office i Bryssel)
 Jacob SÖDERMANN – Europeisk ombudsman
 ORIOL (European Network Against Racism)
 William ABITBOL – Europaparlamentet * suppleant Jens-Peter BONDE
 Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
 Pierre MOSCOVICI – Frankrike (Regeringen)
Blå kort: Speroni, Kauppi, MacCormick, Bruton, Hjelm-Wallen
 Matjaz NAHTIGAL – Slovenien (Regeringen)

Tisdagen den 25 juni 2002

Ana PALACIO, Spanien (Regeringen)
 Eduardo ZAPLANA, vice ordförande i Regionkommittén , ordförande för regionen Valencia
 Jos CHABERT, f.d. ordförande i Regionkommittén
 Patrick DEWAELE, ministerpresident i Flandern
 Manfred DAMMEYER, parlamentsledamot i delstaten Nordrhein-Westfalen"
 Claude du GRANRUT, regional rådgivare för Picardie
 Claudio MARTINI, ordförande för regionen Toscana
 Lambert VAN NISTELROOIJ, vice ordförande för Assemblée des Régions d'Europe
 Heinrich HOFFSCHULTE, vice ordförande för Conseil des Communes et régions d'Europe
 Anders GUSTAV, Conférence des régions périphériques et maritimes
 Jens GABBE, Secrétaire Général Assemblée des régions frontalières de l'Europe
 Eva-Riitta SIITONEN, ordförande för EUROCITIES
 Manfred DÖRLER, Conférence des Assemblées Législatives régionales (CALRE)
 Erwin TEUFEL – Tyskland (Parlamentet)
Blå kort: Bonde, Siitonen, Dörler, Teufel
 Francesco SPERONI – Italien (Regeringen) * suppleant Gianfranco FINI
 Edmund WITTBRODT – Polen (Parlamentet)
Blå kort: Barnier, Duhamel, Einem, Berger, Rack, MacCormick, Amato
 Antonio VITORINO, kommissionen
 Dick OOSTING från Amnesty International
 Laëtitia SÉDOU de OMCT – organisation mondiale contre la torture – Europe
 Sophie SPILIOTOPOULOS, ass. des femmes de l'Europe méridionale et AWLA
 Cristiana MUSCARDINI – Europaparlamentet
 Matjaz NAHTIGAL – Slovenien (Regeringen)
 Frans TIMMERMANS – Nederländerna (Parlamentet)
 Hanja MAIJ-WEGGEN – Europaparlamentet
 Jacob SÖDERMAN, Europeisk ombudsman
Blå kort: A. Yilmaz, Bruton, Berès

Henning CHRISTOPHERSEN, Danmark (Regeringen)
Simon STOCKER, Direktör för Eurostep
Claire GODIN från Equilibres et Populations, med ansvar för det politiska uppdraget
Meral GEZGIN ERIS, ordförande för Economic Development Foundation, IKV Turkiet
Baronessan SCOTLAND OF ASTHAL – Förenade kungariket (Regeringen)
* suppleant Peter HAIN

Blå kort: Kiljunen, Palacio, Akyol, De Rossa, Basile, Lennmarker
Aloiz PETERLE – Slovenien (Parlamentet)
M. von der GABLENTZ (Europa Nostra)
Frédérique CHABAUD (Forum Européen pour les Arts et le Patrimoine)
Keith JENKINS (Conférence des Églises européennes)
Bojan BREZIGAR (Bureau européen pour les langues moins répandues)
Hans van MIERLO – Nederländerna (Regeringen)
Tunne KELAM – Estland (Parlamentet)
Blå kort: Tekin, Demetriou, Spini
Filadelfio BASILE – Italien (Parlamentet)
